

**כתבה שנייה בסידרה על התיירות
בישראל: מה שירחיק תיירים מאילת זה
הביוב והמטוסים הנוחתים ליד המלונות**

הסירחון והרעש

חתיכות אורחות עי חוף האבנים
מישרד הפנים נגד החול הלבן

דרות של משקיעים לבנות עוד 2000 חדרים במלונות חדשים ולהוסיף כ-500 חדרים במלונות הקיימים. 1000 חדרים כבר נמכרו צאים בשלבי בנייה שונים.

אך בעוד שיש מי שדואג לבניית מלון נות חדשים באילת, אין כנראה מי שיפקח על המלונות הקיימים. מנהלי המלון הי יוקרתי של אילת, לרום (העולם הזה 2229), שמו לאחרונה דגש מיוחד על שיפור השירות והנקיון, ואורחים במלון מציינים שאכן חל שיפור. מלון לרום מצטיין בעיקר בארוחות-השבת שלו, הי עומדות על רמה גבוהה יחסית לבתי-מלון אחרים ובהן היום הנמצא מעבר לכביש והנחשב כאחד החופים המטופחים. מלונות אחרים הנהנים מיוקרה הם מלון קיסר ומלון נפטון. הם אינם מפוארים כמלון לרום, אך גם מנהליהם משקיעים מאמצים וכסף כדי להנעים את שהות אורחיהם.

**הביוב
ונמל-התעופה**

על הליכוד במלונות, בשטחים שיר מחוץ למלונות, מופקדים אנשי טיירת התיירות של העיריה. אין זו מישרת-תיירות, כפי שהיתה צריכה לקום כבכל עיר תיירות בעולם. אלא סירת כימעט נטולת-שיניים של גברים צעירים, המנסים לעשות ככל יכולתם במיסגרת שחוקיה עוזר העירוניים נתנה להם. הם כשתדלים לפקח על מחירים, אם כי מיספר התלונות, שהם הגישו בעיקר נגד מפקיעים של מהירי משקאות, הוא נמוך ביותר.

מלון. כיום יש באילת כ-2500 חדרים-מלון ולכל ברור, שיש להכפיל מיספר זה תוך חמש שנים, כדי שהעיר תוכל להתפתח ולקלוט את כל התיירים מן הארצות הירקות, המתכננים גיחה אל עיר השמש.

**ארוחות שבת
וחוף מטופח**

עד כה נסוגו מספר יזמים מכוונותיהם. הם הגיעו לאילת, התקבלו על-ידי ראשי-העיר, גדי כץ, שליווה אותם, ושהר-אח הם אתרים שבהם אפשר להקים בתי-מלון ו"עבד" עליהם עד שהפכו חסידי העיר.

אך מאותו הרגע החלה דרך היסורים של המשקיעים-בכוח. הם היו צריכים לקבל אישורים מעשרות גורמים וממאות פקידים. ועדות-בנייה מקומיות ומחוזיות; מישרדי התעשייה, האוצר והפנים; מרכז ההשקעות והמישטרה — כל אחד מהגופים האלה מתנה את אישורו בהצגת אישורים אחרים, שגם הם מותנים באישורים אחרים.

לפני יותר משנה מינה שר התעשייה המיסחר-והתיירות, גידעון פת, את הי אריכל טומי לייטרסדורף כמנכ"ל החבר-הרהמשלתית-לתיירות, שהיא חברה כלל-ארצית, וכמנכ"ל החברה-לפיתוח-חוף-אילת. כשגילה לייטרסדורף את נתיב היסורים של המשקיעים, הוא יזם פורום שבו מיד-גנים כל הגורמים הממשלתיים הצריכים לאשר את ההשקעות באילת. הוא כפה על נציגי כל המישרדים שיערכו את ישיבותיהם באילת וישמעו בה את תלונות המשקיעים. היום יש כבר תוכניות מוג-

ראשי-עיר כץ
מקורות אשמה

לקיים היום לחוף שליד מלון הסלע האדום. עתה מצוי במקום חוף לתפארת, שבו יכולה להתקנא כל עיר-תיירות השוכנת לחופו של ים.

אולם מישרד-הפנים אינו מכיר בחוף החדש. מחובתו של מישרד-הפנים היא להכריז על החוף כחוף-רחצה מורשה, להציב בו מצילים ולדאוג לשירותי-הצלה. מישרד-הפנים לא עשה כן. התוצאה: כל מי שחושש שהאבנים יחתכו את רגליו ושוכב על חול לבן, נחשב כעברייני. ומי שמתרחץ בים ליד חוף מלא האבנים, הוא אינו עובר על החוק.

הביורוקרטיה חוגגת בעיר אילת. מילבד

לש הרבה בחורות שבאות להתלונן אצלי. הן רק יושבות על החוף, וכבר יש בריונים שבאים להציק להן. מספר יעקוב נחמיאס, האחראי על המצילים בחוף אילת, "אני הולך לבחורים האלה ומבקש מהם שיעזבו את המקום. בדרך כלל זה עוזר. הם מפסיקים להציק לבחורות. יש לנו המון תלונות כאלה, אבל ברוב המיקרים, מילבד פעם אחת, המדובר בבריונים מחוץ לאילת. רק בחור אחד היה אילתי, הוא היה תולה-רוח, וטיפלנו בו."

אך לא רק בעיית הבריונות מטרידה את הנופשים על חוף אילת — יהיו אלה ושובי המקום, ישראלים הבאים לנח

ראשי-מצילים מוזרחי
הביריונים באים מחוץ-לעיר

העיריה, המנסה בכל כוחה להקל על מצוקה תושבים והתיירים, קיימים עוד הרבה גופים ומישרדים ממשלתיים, אשר כל אחד מהם יכול לעכב את פיתוח העיר. לא רק מישרד-הפנים אטום למתרחש בעיר המבוססת על תיירות, גם מישרדים אחרים מערימים קשיים על פיתוחה.

באילת מכירים כבר את המשקיעים הבאים לעיר כתיירים, מתאבהים בה, ומחליטים להשקיע בה כסף בבניית בתי-

ולבלות או תיירים מארצות הצפון. חופה של אילת מכוסה כולו באבנים קטנות, המפריעות לנופשים לשכב ומקשות על ההליכה ברגליים יהפות.

עיריית אילת מודעת לנושא. לא זה בילבד שהביאה מאות דקלים מאל-עריש וסילקה מיפגעים תברואתיים ואסתטיים מהחוף, אלא דאגה להביא חול זך ולבן בכמויות, אדירות כדי לכסות חלק גדול מחוף-הרחצה. אותו החלק שבין החוף